

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 448

гр. София , 15.04.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН в закрито заседание на петнадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Снежана Душкова
Членове:	Иван Стойчев Карамфила Тодорова

като разглежда докладваното от Иван Стойчев Въззивно частно наказателно дело № 20211000600346 по описа за 2021 година

разглежда докладваното от съдия Стойчев в.н.ч..д. № 346/2021 г. по описа на САС и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.243 ал.7 от НПК.

Образувано е пред САС по жалба на пострадалите Б. Н. М. и И. М. М. срещу определение на ОС – Враца, по НЧД№99/2021г., с което съдът:

ПОТВЪРДИЛ изцяло Постановление на Окръжна прокуратура гр. Враца от 28.01.2021год. за прекратяване на наказателното производство- по пр.пр. вх.№ 154/2021год. по описа на ВрОП /ДП № 42-р. п./2020 год. по описа на ВОП- София/ водено за престъпление по чл. 343, ал.1, б."в", вр. чл. 342, ал.1 НК.

САС като прецени доводите в жалбата и доказателствата по делото намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред Вр.ОС е протекло по реда на чл.243, ал. 4 и сл. НПК и е образувано въз основа на жалба от Б. Н. М. и И. М. М., против постановление на ВрОП от 28.01.2021год., с което наказателното производство по пр.пр. вх.№ 154/2021год. по описа на ОП-Враца /ДП № 42- р.п./2020год. по описа на ВОП-София/водено за престъпление по чл.343, ал.1,б."в"НК е прекратено на основание чл 243, ал.1, т.1,вр. чл.24,ал.1, т.1 НПК поради липса на престъпление.

ОС – Враца обосновано и в пълно съответствие със събраните доказателства е установил приетата от него фактическа обстановка, а именно:

Прекратеното наказателно производство е образувано по реда на чл. 212, ал. 2 НПК, с

първото извършено ПСД - протокол за оглед на местопроизшествие от 28.06.2020год. Делото е водено против неизвестен извършител, първоначално от РП-Враца за престъпление по чл. 343, ал.1, б."б" НК, а впоследствие от ВОП-София за престъпление по чл. 343, ал.1, б."в" НК, затова, че на 28.06.2020год. около 18,37часа на Главен път Е-79 км 131+000 - гр. Монтана- гр. Враца, след разклона за с. Краводер е настъпило ПТП, при което мотоциклет "Хонда ПЦ 34" с рег. № *****, собственост и управляван от Н. Ив. М. се е ударил в крайпътно паркирал на отбивна площадка, вдясно по посока на движение л.а. "Пежо 406" с рег. № *****, вследствие на което е настъпила смъртта на М. на 12.07.2020год. във ВМА София. По делото няма привлечено лице в качеството на обвиняем.

В хода на ДП са извършени множество ПСД - събрани са писмени и гласни доказателства, назначени са СМЕ на труп, химически експертизи и КАТОЕ /комплексна, автотехническа и оценителна експертиза/, чиито заключения са приложени към материалите от ДП.

Анализирайки събрания доказателствен материал, решаващият прокурор е приел за установена фактическа обстановка, която се основава изцяло на събрания по делото доказателствен материал. Безспорно е установено, че на 28.06.2020год. пострадалият Н. М. и двамата свидетели - негови приятели Б. И. и Б. Ф. били на басейн в с. Краводер,

откъдето си тръгнали около 18,00часа, като се отправили към "караванките" на Гл. път Е-79. Пострадалият М. управлявал мотоциклет "Хонда ПЦ 34" с рег. № *****, а двамата свидетели И. и Ф. пътували на мотоциклет "Ямаха" с рег. № *****. След разклона за с. Краводер, двамата свидетели с управлението от св. И. мотоциклет "Ямаха" преминали през дълъг ляв завой, след което не забелязвали в огледалото за обратно виждане движещият се зад тях мотоциклет с пострадалия М.. Св. И. забавил движение, за да го изчака, но след като не се появил, обърнал управлението от него мотоциклет и се върнали със св. Ф., за да потърсят М.. Когато отново навлезли в дългия ляв завой, двамата забелязали от дясната страна един тир да отбива и спира, а след него видели падналият мотоциклет "Хонда". Забелязали и падналият мотоциклетист М. да лежи по гръб на средата на пътя. Когато се приближили до него, установили, че същият е обезобразен и издавал само хрипове. В района на местопроизшествието на отбивка двамата свидетели забелязали паркиран лек автомобил "Пежо", а около него разпилени части от друго превозно средство. Автомобилът бил празен, в него нямало никой. Тъй като св. И. нямал СУ на мотоциклет, двамата дали знаци на спрелите автомобили и в конкретност на св. Й. Д. да извика Бърза помощ, след което напуснали местопроизшествието. Св. Д. пътувала от гр. Монтана за гр. София и когато видяла падналият човек и мотор спряла на платното. Същата се обадила на тел.112 и уведомила за станалото ПТП в 18,35часа, като преди това наблюдавала действията на двамата свидетели И. и Ф. и разбрала, че й дават знак да повика помощ. Първо пристигнали служителите на МВР, а след около 10 минути и линейката на Спешния център. На място била оказана помощ на пострадалия моторист, след което бил откаран в МБАЛ- Враца, а впоследствие във ВМА-София. Въпреки своевременната медицинска помощ, включително и

направени две операции, на 12.07.2020 год. пострадалият Н. М. починал.

Правилен е изводът на Вр.ОС, че възприетата в атакуваното постановление за прекратяване на наказателното производство фактическа обстановка се основава изцяло на събрания по делото доказателствен материал - писмените и гласни доказателства и специализираните експертизи. Показанията на разпитаните на ДП свидетели са еднопосочни относно мястото на ПТП и местоположението на пострадалия Н. М. след падането му от мотора и установяване в покой на пътното платно. Действително, очевидци на самия удар на мотоциклетиста в спрелия лек автомобил няма, но всички свидетели са категорични, че лекия автомобил е бил спрял извън пътното платно - на джоб-отбивка и в него не е имало никой. Нито един свидетел не установява участие на друг субект на движението по пътя в ПТП. Същото се потвърждава и от писмените доказателства и в конкретност — протокола за оглед на местопроизшествие и приложеният към него фотоалбум. Установено е точно мястото на първоначалното съприкосновение между мотоциклета, управляван от пострадалия М. и спрелия лек автомобил - заден ляв калник и лява гума.

От назначената по делото СМЕ на труп е установено, че причината за смъртта на пострадалия М. е откритата тежка ЧМТ, която независимо от проведеното лечение е довела до коматозно състояние на пострадалия с обездвижване и залежаване, от което са настъпили тежки дегенеративни и възпалителни усложнения, довели до непреодолима многоорганна недостатъчност, станала причина за смъртта на М.. Получената тежка ЧМТ се дължи на действие на твърди тъпи предмети и може да бъде получена в условията на ПТП. Получените увреждания от пострадалия Н. М., подробно описани в заключението на вещото лице по СМЕ на труп са в пряка причинна връзка с ПТП. В СМЕ на труп са описани и други увреждания, получени от пострадалия Н. М., в резултат на ПТП - лицево-челюстна травма и травма на опорно двигателния апарат, които обаче не са в пряка причинна връзка с настъпилата смърт.

От заключението на вещото лице по КАТОЕ се установява, че от техническа гледна точка причината за ПТП е от субективен характер, като водача на мотоциклета по субективни причини е превишил скоростта на движение на мотоциклета в условие на ляв завой и се е движил със скорост от 150 км/ч., вместо със законоустановената от 80 км/час. При тази скорост на движение, центробежната сила върху мотоциклета е допринесла за напускане на платното за движение от страна на мотоциклетиста, който е имал техническа възможност да възприеме и оцени пътните условия, сигнализирани с пътен знак А2 - завой, да продължи движението си с максимално разрешената скорост от 80 км/час, при което ПТП е било предотвратимо при правилно движение с органите за управление. Аварийното използване на спирачната система от пострадалия е довело до блокиране на колелата на мотоциклета, който е станал неуправляем, запазил е посоката си на движение към джоб-отбивката, където се е ударил в паркирания на тази отбивка лек автомобил "Пежо 406" със скорост от 124,7 км/ч. Ударът е реализиран на джоб-отбивката, в резултат на който мотоциклета е загубил напречната си устойчивост, паднал е на лявата си страна, в който

момент мотоциклетистът се е отделил от него, продължил е самостоятелно движението си с посока дясна мантинела. След удара в дясната мантинела, мотоциклетистът се е установил в средата на пътното платно, където е бил намерен от пристигналите на място свидетели, полицаи и спешни медици. Мотоциклетът е бил технически изправен и неговото техническо състояние не е в причинна връзка с настъпилото ПТП, нито характеристиката на пътя, метрологичните условия и интензивността на движение.

С оглед изложеното дотук следва да бъде споделен и крайния извод на ОС – Враца, че постановлението на ВрОП, с което е прекратено наказателното производство е обосновано от доказателствения материал, а оттам е и законосъобразно. На ДП са събрани всички възможни доказателства, от които не може да се изведе наличие на виновно поведение у друго лице, извън починалия мотоциклетист М.. Тъй като същият бил военнослужещ, цялото ДП, след изпращането му от РП-Враца на ВОП-София било проведено под ръководството на Военно окръжна прокуратура гр. София, след което е било прекратено и препратено по подсъдност на ОП-Враца.

В жалбата се навеждат доводи в две насоки - за нарушени права на пострадалите и за допуснато нарушение на правилата за движение от друго лице - водача на лекия автомобил "Пежо 406", които нарушения са в причинна връзка с ПТП.

Оплакването за нарушени права на пострадалите, както и, че същите не са били уведомени за правата им в това наказателно производство и въобще не са били разпитвани правилно е квалифицирано от първия съд като абсолютно неоснователно, дори некоректно. Действително от приложените на л.58 и л.59 от т.1 от ДП протоколи е видно, че както пострадалия св. И. М. М., така и св.Б. Н. М. са разпитани на 27.08.2020год. в качеството именно на пострадали от деянието лица. На същите са разяснени подробно правата и задълженията както като свидетели, така и най-вече правата им на пострадали, за което и двамата са се подписали на протокола. Именно при тези разпити и разясняване на права и двамата пострадали са заявили, че желаят материалите от ДП при приключването му да им бъдат предявени. След събиране на целия доказателствен материал, обсъден по-горе, на 09.10.2020год. материалите от ДП са предявени на двамата пострадали /л.76 и л.77 от т.2 от ДП/, същите са заявили, че са се запознали с всички материали от ДП и нямат претенции по воденето му. И двамата пострадали свидетели са се подписали на протоколите за предявяване. След това предявяване няма събирани доказателства, а само прекратяване на наказателното производство от ВОП-София, обжалване на това прекратяване от двамата пострадали и определението на Софийски военен съд, с което е отменено прекратяването. Препис от това определение е връчен на пострадалите. Следователно, няма материали по делото, с които двамата пострадали да не са запознати. След препращане на делото от ВОП-София на ОП-Враца допълнителни доказателства по ДП не са събирани.

Въпреки изложените по – горе мотиви на Вр.ОС двамата жалбоподатели поддържат оплакването, че правата им не са били разяснени и материалите по делото не са им били

предявени, без обаче да коментират писмените протоколи които доказват обратното и в частност без да оспорват, че са ги подписали. При тези обстоятелства САС няма как да приеме нещо различно от прието от Вр.ОС, а именно че оплакването и във въззивната жалба за нарушени процесуални права на пострадалите е абсолютно неоснователно.

На следващо място, неоснователно се явява и оплакването, че водачът на лекия автомобил "Пежо 406" е допуснал нарушения на правилата за движение и с това е допринесъл за ПТП. То също като първото оплакване се поддържа в идентичен вид пред САС, въпреки че Вр.ОС му е отговорил подробно. САС обаче напълно споделя мотивите на Вр.ОС в тази насока:

Действително не е налице нито едно от сочените в жалбата нарушения на правилата за движение от страна на водача на л.а. "Пежо 406". Както беше установено и прието по-горе, този водач е спрял не на пътното платно, не в аварийна лента, а на джоб - отбивка, извън платното за движение, което е именно мястото за безопасно спиране на ППС на главен път, какъвто е пътя Е-7 9. Това спиране по никакъв начин не е в нарушение на чл. 58а или 59а от ЗДвП и не е необходимо обозначаване на автомобила със светлоотразителен триъгълник или по друг начин. Както беше посочено вече, този лек автомобил не е бил спрял на пътното платно /нито в аварийна лента/, за да е необходимо такова обозначаване. Същият е бил установен на отбивка от пътя, на метър от десния край на пътното платно и по никакъв начин не е пречел на движението по платното. По тези съображения не са нарушени от водача на л.а. и разпоредбите на чл. 97 и чл. 98 от ЗДвП. Разпоредбата на чл. 97 ЗДвП касае случаите на аварийно спиране на платното за движение, а както беше посочено по-горе, л.а. е бил извън платното за движение. Не е налице и нито една от хипотезите на чл. 98 от ЗДвП, в които е уредена забраната за паркиране. В случая водачът на л.а. "Пежо 406" е спазил изискванията за спиране за престой извън населени места, уредени с разпоредбата на чл. 94, ал.1 и 2 ЗДвП - същият е спрял автомобила извън пътното платно, на предвидена за такова спиране отбивка.

При тези съображения и САС приема извода на окръжна прокуратура, че от събраните на ДП доказателства няма никакви данни за престъпно действие или бездействие на друго лице, което да е в причинно-следствена връзка с процесното ПТП и смъртта на пострадалия Н. М. за обоснован и законосъобразен. Ето защо и решението на ВРОС по нчд№99/2020г. следва да бъде потвърдено като правилно, обосновано и законосъобразно, а жалбата против него следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Предвид гореизложеното Софийски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение на ОС - Враца, по НЧД№99/2020г.

Определението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____